

Nepopíratelně toxické složky ve vakcínách proti HPV

ET epochtimes.cz/2024/05/14/nepopiratelne-toxicke-slozky-ve-vakcinach-proti-hpv

14. května 2024



Dr. Yuhong Dong

14. 5. 2024

Vakcíny proti HPV obsahují „vylepšenou“ verzi toxinu, který se ve vakcínách používá již 90 let. Jeho škodlivost byla zakryta neetickými studiemi.

Vakcína Gardasil proti lidskému papilomaviru (HPV) je spojena s nepopíratelnými úmrtími a závažnými poraněními, jak bylo již dříve uvedeno v této sérii zpráv. K těmto poškozením může přispívat složka v oné vakcíně.

Přenesme objektiv do krásných Pyrenejí v Evropě, kde byly ovce ceněny pro svou vlnu, potravu a společnost. Zhruba před deseti lety se však objevila záhadná nemoc ovcí.

Záhadné postvakcinační onemocnění ovcí

V srpnu 2006 se v evropských zemích rychle rozšířilo ohnisko nemoci katarální horečky ovcí, které způsobilo stav nouze.

Nemoc katarální horečky ovcí, způsobená virem katarální horečky ovcí (BTV), postihuje přežvýkavce, především ovce, s příznaky horečky, krvácení, deprese, edémů a generalizované cyanózy, kterou lze snadno pozorovat na jazyku.

Zcela neočekávané vypuknutí epidemie způsobené nově se objevivším sérotypem BTV vedlo k masivní povinné evropské vakcinační kampani realizované v letech 2007–2010. Podávaná vakcína obsahovala kromě inaktivované BTV i novou složku, která nebyla v předchozích vakcínách proti BTV použita – hliník (Al) – s obsahem 2,08 miligramu na mililitr jako adjuvans.

Vakcinační kampaň proti katarální horečce ovcí na farmě v Normandii, Francie, 2008. (Leitenberger Photography/Shutterstock)

Zdálo se, že kampaň účinně zastavila šíření viru, nicméně během stejného období očkování se ve Francii, Německu, Švýcarsku, Velké Británii a Španělsku objevila řada dříve nehlášených závažných onemocnění, která se projevovala slabostí a různými neurologickými příznaky. Veterináři byli v rozpacích, protože žádná známá nemoc tuto tragédii nevysvětlovala.

Studie o ovcích identifikovala problém

Dr. Lluís Lujan, docent veterinární patologie na univerzitě v Zaragoze ve Španělsku, provedl studii ovcí, aby zjistil příčinu neobvyklých onemocnění.

Celkem 21 ovcí bylo rozděleno do tří skupin (červená, žlutá a zelená), přičemž v každé skupině bylo sedm ovcí, a to následovně:

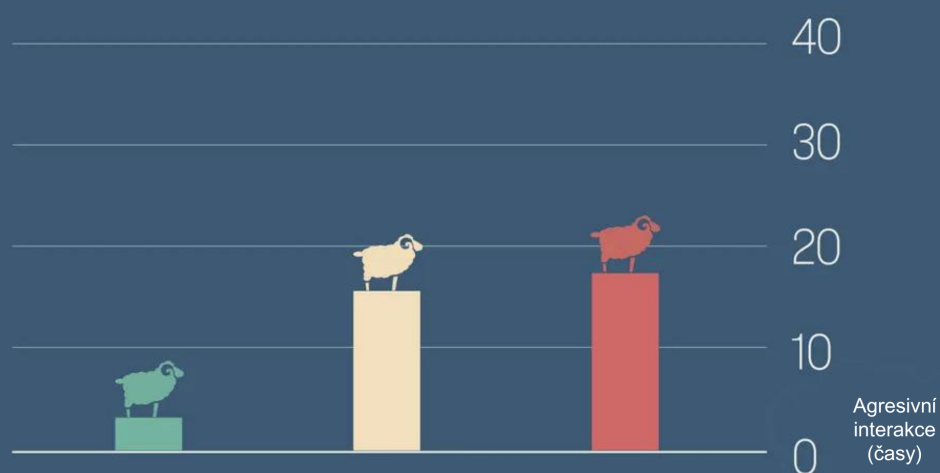
Červená skupina dostala komerční vakcíny pro ovce obsahující hydroxid hlinitý.

Žlutá skupina dostala ekvivalentní dávku hliníku rozpuštěného ve vodě (Alhydrogel®, adjuvans na bázi hliníku).

Zelené skupině byl podán neutrální roztok slané vody.

Překvapivě se zvířata z červené i žluté skupiny stala výrazně agresivnější a vykazovala více stereotypů a vyšší stres.

Ovce, které dostaly vakcíny nebo hliník, jsou agresivnější



Zdroj: Journal of Inorganic Biochemistry

EPOCH
TIMES
ČESKO

Ovce z červené a žluté skupiny byly výrazně agresivnější. (Ilustrace: The Epoch Times, Shutterstock)

Zjištěná hladina hliníku v lymfatických uzlinách v bederní míše byla mnohem vyšší jak ve skupině s vakcínou obsahující pouze hliník (žlutě), tak ve skupině s vakcínou (červeně) ve srovnání s kontrolní skupinou, což naznačuje, že hliník představuje pro ovce další zátěž, kterou musí zpracovat.

To vysvětluje jev, že k onemocnění ovcí došlo až poté, co byl hliník přidán do vakcíny jako adjuvans. „Takže pro mě ano – důvodem, proč zvířata po očkování onemocní, je to, jak se tělo vypořádá s hliníkem,“ prohlásil doktor Lujan v dokumentárním filmu Pod kůží, který je k dispozici na Epoch TV.



Dr. Lluís Lujan v dokumentárním filmu „Pod kůží“ o HPV. (Screenshot via The Epoch Times, courtesy of Ehgartner & Moll Filmproduktion GmbH & Co.)

Tato myšlenka se netýká pouze ovcí. Hledáme něco, co by se mohlo dít i u lidí.

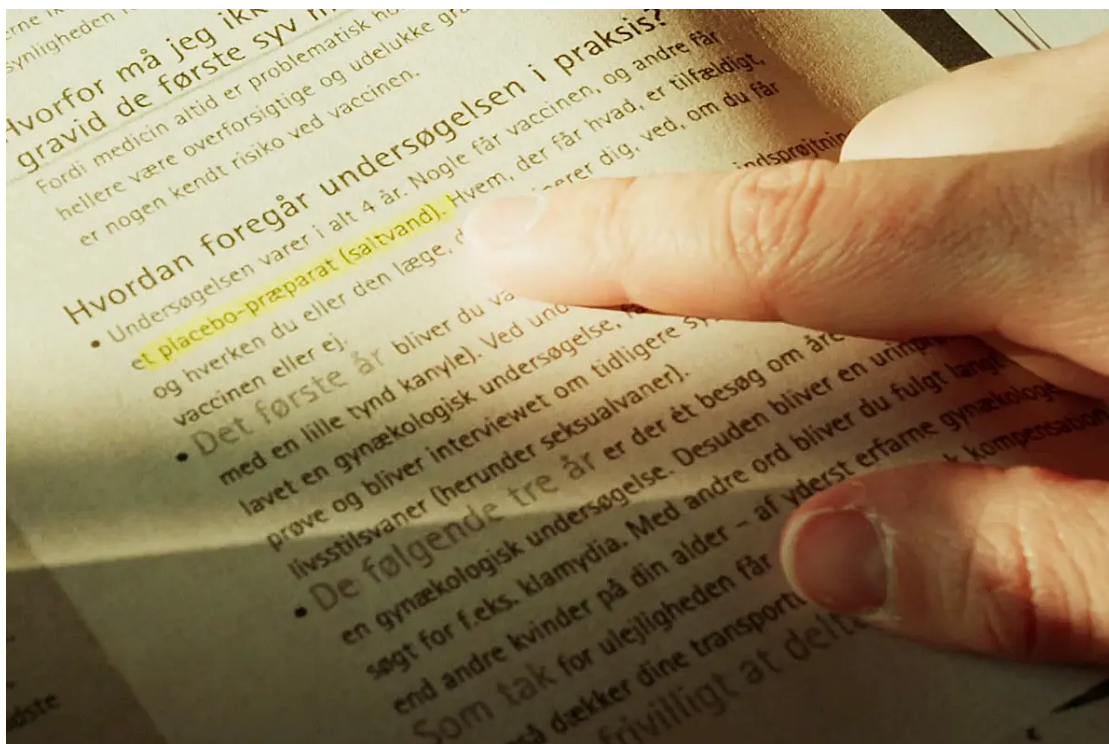
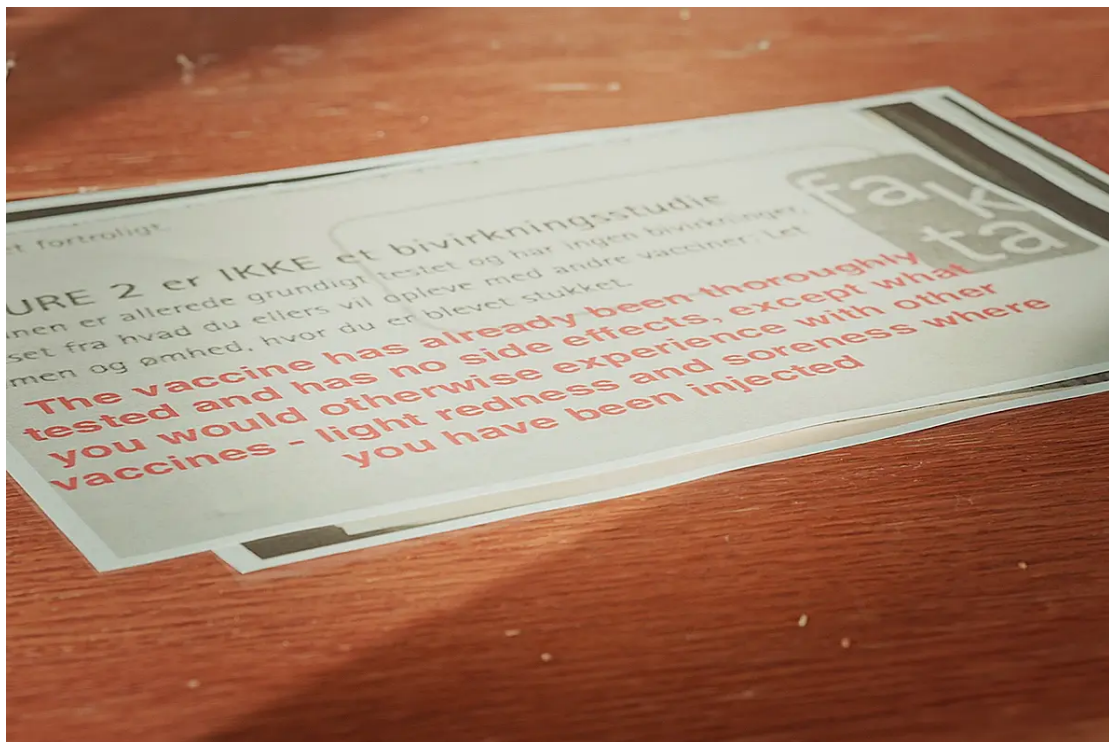
Účastník studie s „placebem“ měl více než 40 příznaků

Fáze 3 klinického hodnocení přípravku Gardasil (studie FUTURE II) začala v roce 2002. Zvláště velký počet účastníků byl získán v Dánsku.

U účastnice klinického hodnocení přípravku Gardasil, Sesilje Petersenové, se po druhém a třetím očkování objevila silná únava a celkem 40 příznaků.

„Byl to největší problém, protože jsem studovala na univerzitě a bylo pro mě velmi obtížné navštěvovat výuku, protože jsem téměř denně usínala,“ uvedla Sesilje. „Napsala jsem si seznam se všemi svými příznaky – bylo jich více než 40 a některé z nich byly závažné. Měla jsem nádor na hypofýze.“

„Dostala jsem dopis a byla jsem pozvána do této studie a znělo to velmi zajímavě. Tak jsem se rozhodla zúčastnit,“ vzpomíná Sesilje.



(Vlevo) Studijní brožura, kterou účastnice obdržely na začátku studie Gardasil FUTURE II. (Vpravo) V informacích o placebu bylo uvedeno použití fyziologického roztoku. (Screenshot via The Epoch Times, courtesy of Ehgartner & Moll Filmproduktion GmbH & Co.)

Hliník: Toxin ve vakcínách po 90 let

Sesiljino „fyziologické“ placebo obsahovalo něco velmi neobvyklého – hliník (Al), adjuvans, které se běžně používá v moderních vakcínách.

Zřejmě byla špatně informována o designu studie a nevěděla, co dostává. Před účastí ve studii Gardasil Sesilje věděla, že nesnáší deodoranty obsahující hliník.

„O použití hliníku jsme nebyli informováni. Slovo hliník nám nebylo sděleno ani v postupu ani v jejich telefonickém souhlasu,“ řekla Sesilje.



U účastnice klinické studie Gardasilu Sesilje Petersenové se po druhém a třetím očkování objevila silná únava a celkem 40 příznaků. (Screenshot via The Epoch Times, courtesy of Ehgartner & Moll Filmproduktion GmbH & Co.)

Studie Doshiho a kol. totiž zjistila, že účastníci studií s Gardasilem nebyli dostatečně informováni o tom, že placebo je amorfní hydroxyfosforečnan hlinitý sodný (AAHS). Účastníkům studie bylo

řečeno, že mohou dostat placebo, aniž by byli informováni o neinertních složkách (AAHS). To vyvolává vážné etické obavy ohledně provádění studie.

Hliník byl poprvé použit ve vakcínách pro lidi v roce 1932 a byl jedinou adjuvantní látkou používanou v licencovaných vakcínách po dobu přibližně 70 let. Tato kontroverzní sloučenina se stále používá jako adjuvans ve vakcínách. Jaká je však její aktuální role?

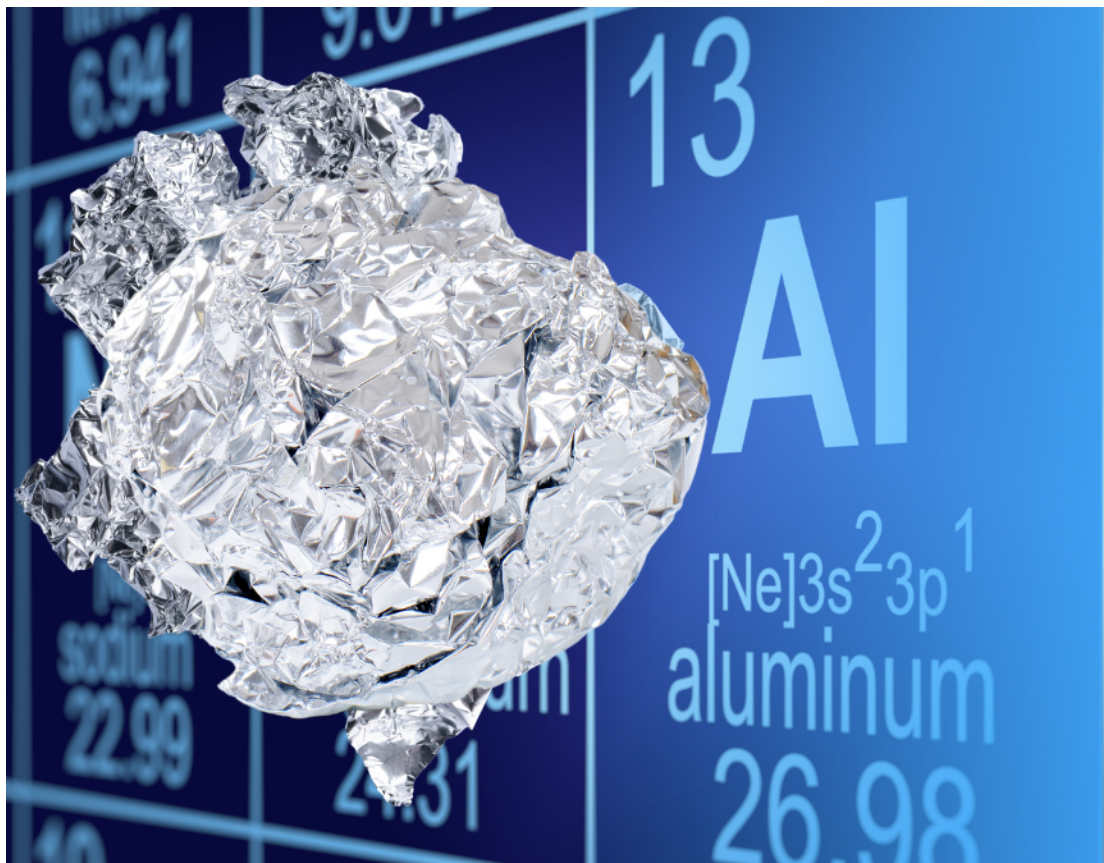
Hliník je třetím nejrozšířenějším kovem v zemské kůře a je široce přítomen v životním prostředí – v rostlinách, půdě, vodě, vzduchu, potravinách a léčivých přípravcích. Je přítomen v iontové formě jako Al^{3+} .

Absorpce hliníku závisí na několika faktorech, například na úrovni pH a přítomnosti organických kyselin (citrát, laktát). V horní části trávicího traktu se vstřebává v poměru pouze 0,1 až 0,3 %.

Když je však hliník vpraven do našich svalů ve složení vakcíny, vstřebává se téměř ze 100 procent. Poté putuje a překračuje hematoencefalickou bariéru a hromadí se v našem mozku a dalších orgánech.

Hliník je známým zabijákem buněk. Vytváří škodlivé molekuly zvané reaktivní formy kyslíku, svádí imunitní systém k přehnané reakci na složky našeho těla, poškozují energetický zásobovací řetězec a je toxický pro naši DNA.

Hliník je obzvláště škodlivý pro náš mozek a nervy, protože hraje několik rolí při shlukování škodlivých látek (β -amyloid, tau protein) v mozku, vede k odumírání mozkových ochranných buněk zvaných astrocyty a narušuje „ochrannou stěnu“ kolem mozku, což vede k větší zranitelnosti vůči škodlivým látkám.



*(Vlevo) Hliník je třetím nejrozšířenějším kovem v zemské kůře.
(Vpravo) Bauxit, sedimentární hornina, je hlavním zdrojem hliníku.
(Envato)*

Christopher Exley, anglický profesor bioanorganické chemie, je jedním z nejzkušenějších a nejcitovanějších výzkumníků hliníku na světě, má na svém kontě více než 200 recenzovaných vědeckých prací o hliníku a přes 12 000 citací.

Jeho 35 let trvajícím výzkumem prokázal silnou souvislost mezi expozicí hliníku a nemocemi, jako je Alzheimerova choroba, autismus, roztroušená skleróza a Parkinsonova choroba.

U dialyzovaných pacientů se selháním ledvin se vyvinula encefalitida spojená s nadměrným hromaděním hliníku v mozku. Ti, kteří zemřeli, měli desetkrát vyšší hladinu hliníku v šedé hmotě, což vedlo ve 30 až 50 procentech případů ke smrtelným onemocněním mozku. Příznaky jejich mozku souvisely s hladinou hliníku v krvi, včetně problémů s řečí, koordinací, poznáváním a záchvatů.

Hliník jako silný toxin může vážně poškodit více systémů lidského těla. Toxické účinky hliníku na naše nervy, plíce, svaly, střeva, ledviny a játra jsou dobře zdokumentovány.

Stravou vstřebaný iontový hliník může naše tělo opustit ledvinami, avšak většina směsí antigenu a hliníku ve vakcínách je příliš velká na to, aby je ledviny dokázaly vyloučit z našeho těla. Vystavení hliníku ve vakcínách proto představuje mnohem větší bezpečnostní riziko než hliník přijímaný v potravě.

Podle amerického Úřadu pro kontrolu potravin a léčiv (FDA) je placebo definováno jako „neaktivní tableta, tekutina nebo prášek, který nemá žádnou léčebnou hodnotu“. Dobře známé toxické vlastnosti hliníku tedy naznačují, že hliník nemůže představovat platné placebo.

Toxicita činí z hliníku adjuvans

Téměř všechna moderní onemocnění mají původ v narušeném imunitním systému. Žádný jiný lék nezasahuje do imunitního systému tak intenzivně jako vakcíny. O úloze složek vakcín v lidské imunitě se ve vědecké komunitě diskutuje bez jakýchkoli tabu.

Zlatý standard pro hodnocení účinnosti vakcíny je založen na hladině vytvořených protilátek. Zpočátku se lidé nespokojili s čistým inaktivovaným virem, který by vyvolal imunitní odpověď, a chtěli najít látku, která by pomohla posílit imunitu a vytvořit silnější odpověď s déle trvajícimi protilátkami – to je adjuvans.

Bylo zjištěno, že silným adjuvans je hliník.



*Pediatr připravuje dávku vakcíny proti HPV ve venezuelském Caracasu
28. dubna 2023. (Yuri Cortez/AFP via Getty Images)*

Podle pana Exleyho „známá toxicita hliníku téměř jistě přispěla k úspěchu solí na bázi hliníku jako adjuvans“.

Studie časopisu Nature z roku 2016 poskytla pohled na buněčnou toxicitu vyvolanou hliníkem používaným jako adjuvans v klinicky schválených očkovacích látkách pro lidi.

Když do svalu vstříkneme vakcínu s hliníkem, můžeme si jen představit, jaké fyzikální a chemické reakce to vyvolá. Na samém počátku může být reakce v místě vpichu malá. Jediná reakce může být způsobena poškozením způsobeným jehlou.

„Když se vakcína vstříkne hluboko do svalové tkáně, ionty hliníku se začnou rozpouštět a začnou napadat okolní buňky,“ uvedl Exley v dokumentu *Pod kůží*.

„Takže v závislosti na této rychlosti rozpouštění získáte stupeň cytotoxicity – buněčné toxicity,“ řekl.

Hliníkové ionty zabíjejí naše normální zdravé buňky, a jak tyto buňky odumírají, uvolňují chemické posly, kteří volají o pomoc ostatní imunitní buňky.

Imunitní buňky okamžitě reagují a začnou napadat vše podezřelé v místě očkování. Rozpoutá se nelítostný boj.

Známa toxicita hliníku téměř jistě přispívá k úspěchu solí na bázi hliníku jako adjuvans.

Christopher Exley, vedoucí výzkumné skupiny pro hliník a křemík, Keele University

Teprve v průběhu tohoto zánětu vyvolaného hliníkem jsou nyní brány vážně i tiché antigeny, které jsou odnášeny specializovanými imunitními buňkami. Tyto tiché virové proteiny jsou imunitními buňkami rovněž identifikovány jako nepřátelé a jsou vytvářeny specifické protilátky, které je vážou.

Vědci tak využívají toxických účinků hliníku, které mohou vyvolat zánět, k zahájení boje proti neaktivnímu antigenu. Stupeň toxicity hliníku je alternativní termín používaný k popisu jeho schopnosti vytvářet protilátky ve vakcíně.

Zmanipulovaná a neetická studie

Sesiljina zkušenost s podáním placeba obsahujícího hliník místo fyziologického roztoku ilustruje, jak může být klinická studie navržena tak, aby manipulovala s výsledky studie a zároveň klamala účastníky studie. V publikovaném článku časopisu *New England Journal of Medicine* (NEJM) *Gardasil FUTURE II*, který obsahuje údaje z klinické studie, se jasně uvádí, že účastníci studie dostávali buď kvadrivalentní Gardasil, nebo „vizuálně nerozeznatelné placebo obsahující hliník“.



O použití hliníku jsme nebyli informováni.

Sesilje Petersen, účastnice klinické studie Gardasilu

S laskavým svolením Epoch Cinema

Proč byl v klinických studiích Gardasilu jako komparátor použit hliník namísto fyziologického roztoku?

Na základě standardního farmaceutického klinického výzkumu by měl běžný design studie vakcín používat jako srovnávací skupinu skutečné placebo (např. fyziologický roztok). Místo toho bylo ve studii Gardasil FUTURE II použito pseudoplacebo, což znamená, že se nejedná o skutečné placebo, ale o takové, které obsahuje farmakologicky aktivní sloučeninu – v tomto případě je to hliník.

„Pokud se u některých z těchto dívek objeví stejná vzácná poškození, pak nelze vidět rozdíl. Je to kouzlo. Když to zamaskujete, je to kouzlo. To by nemělo být dovoleno,“ řekl doktor Peter Gøtzsche v dokumentárním filmu *Pod kůží*.

Dr. Gøtzsche je dánský lékař, profesor designu a analýzy klinického výzkumu a bývalý vedoucí Severského Cochrane centra v dánské Kodani. Je také spoluzakladatelem Cochrane Collaboration a publikoval více než 70 článků v časopisech tzv. velké pětky: *New England Journal of Medicine*, *The Lancet*, *Annals of Internal Medicine*, *British Medical Journal* a *Journal of the American Medical Association*. Jeho vědecké práce byly citovány více než 30 000krát.



Dr. Peter Gøtzsche v dokumentárním filmu „Pod kůží“. (Snímek z filmu pořízený The Epoch Times, se svolením Ehgartner & Moll Filmproduktion GmbH & Co.)

Ve svém článku *Aluminium-Based Adjuvants Should Not Be Used as Placebos in Clinical Trials* (Adjuvans na bázi hliníku by neměly být používány jako placebo v klinických studiích) Exley uvedl:

„Pro použití placeba, o němž je známo, že samo o sobě vede k nežádoucím účinkům, je třeba předložit velmi silné vědecké argumenty a já jsem pro ně v nedávné literatuře o očkování lidí nenašel žádné vědecké ospravedlnění. I když jsou závažné nežádoucí účinky po očkování vzácné, nemělo by být přijatelné ignorovat nebo znevažovat ty účinky, které jsou způsobeny adjuvans na bázi hliníku působícího buď samostatně, nebo v kombinaci s antigenem. Takový postup by mohl ohrozit vnímavé jedince.“

Vidíme, že lékařská etika byla ve studii Gardasilu zjevně ignorována. Zdraví a pohoda subjektů byly ohroženy bez jakéhokoli informovaného souhlasu.

Při použití takového záměrného designu studie se u 2,3 % účastníků ve skupině s Gardasilem objevily systémové autoimunitní poruchy, které se vyskytovaly přesně ve stejné míře jako u účastníků ve skupině s hliníkovým „placebem“. Poškození 2,3 procenta dívek a žen ve skupině léčené hliníkem se však považuje za neetické a nikdy k němu nemělo dojít.

Pravým účelem dávkování takto neetického designu studie bylo zřejmě zakrýt schopnost Gardasilu poškozovat tím, že se udrží pod manipulovaným černým pozadím.

V 1. a 2. části tohoto seriálu jsme představili nepopíratelná úmrtí a těžká poškození po očkování proti HPV. Tato poškození byla lékaři a vědci často ignorována, protože byla takticky skryta pečlivým designem studie, který měl ukázat, že placebo skupina měla stejnou míru nežádoucích účinků jako skupina s vakcínou. Díky tomu to vypadalo, jako by poškození byla způsobena přirozenými příčinami v neočkované populaci.

2,3 %

u 2,3 % účastníků jak ve skupině s Gardasilem, tak ve skupině s hliníkovým „placebem“ se objevily systémové autoimunitní poruchy – v naprosto stejné míře..

Mnozí byli touto zjevnou lží podvedeni.

Neplatné hodnocení rizik a přínosů

Dr. Enrica Alteriová, bývalá vedoucí oddělení řízení rizik a epidemiologie ve společnosti Merck-Serono v Ženevě, byla 2. července 2012 jmenována vedoucí oddělení pro bezpečnost a účinnost léčivých přípravků EMA. Její přesun ze soukromého průmyslu na pozici ve veřejném sektoru je příkladem „otáčivých dveří“ regulační politiky, což vyvolává vážné obavy z možnosti proprůmyslové zaujatosti při rozhodování v oblasti národního zdravotnictví.

Gardasil vyvinula společnost Merck.

Dr. Alteriová podle svého vyjádření oznámila úplné ospravedlnění očkování proti HPV, jak bylo uvedeno v dokumentárním filmu *Pod kůží*.

„Dnes můžeme potvrdit bezpečnost vakcíny proti HPV. Není žádný důvod měnit způsob používání vakcíny nebo měnit stávající informace o přípravku,“ uvedla.

Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) ve čtyřicetistránkové zprávě odmítla stížnosti podobné těm, které podaly Elizabeth a Marika (2. část), jako nijak nesouvisející s vakcínou proti HPV.



Gardasil vyvinula společnost Merck. (Russell Kirk/Merck & Co. prostřednictvím Getty Images)

Kouzlo se tedy podařilo – nejenže zdravotnické orgány dospěly k závěru, že Gardasil je zcela bezpečný, ale vědecká komunita byla také podvedena designem studie Gardasilu.

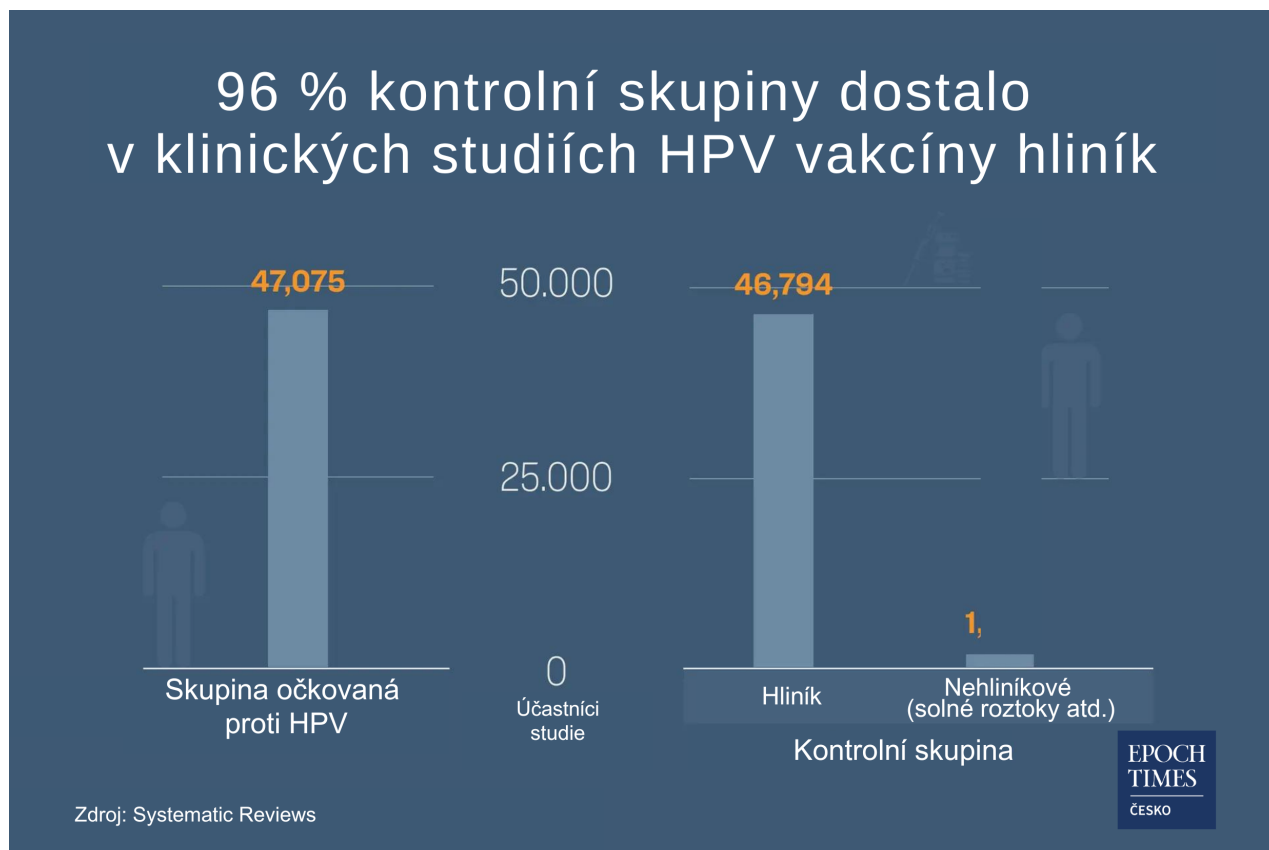
Například autoři Cochrane přehledu klinických studií vakcín proti HPV z roku 2018 tvrdili, že nezjistili žádné závažné nebo obecné poškození spojené s vakcínami proti HPV.

Proč nemohli vidět pravdu týkající se placebo skupiny? Nechali se snadno oklamat, nebo byli spoluviníky?

Aby odhalili více pravdy o studiích, provedli tři vědci, včetně dvou ze Severského Cochrane centra v Kodani, Demark-Lars Jørgensen a Tom Jefferson, spolu s dr. Peterem Gøtzschem, dřívějším spoluzakladatelem Cochrane centra, důkladný, nezávislý

systematický přezkum 24 zpráv o klinických studiích HPV vakcín. Přehled zahrnoval 95 670 účastníků (83 % žen) ve věku osmi až 72 let, kteří byli sledováni v průměru 49 měsíců.

Jedním z nejvíce šokujících zjištění na základě zdrojových údajů bylo, že 96,3 % účastníků v kontrolních skupinách těchto studií dostalo adjuvans na bázi hliníku. To zkreslilo (do neznámé míry) přesné posouzení škodlivosti HPV vakcín.



96,3 % účastníků v kontrolní skupině klinických studií HPV vakcín dostalo adjuvans na bázi hliníku. (Ilustrace: The Epoch Times, Shutterstock)

Autoři vyhodnotili „všech 24 studií jako studie s vysokým rizikem zkreslení“ vzhledem k jejich designu. Zahrnuté studie byly primárně navrženy tak, aby hodnotily přínosy, a nebyly správně navrženy tak, aby hodnotily škodlivost, protože jako komparátor byl použit hliník, což znemožňuje určit skutečnou škodlivost HPV vakcín.

Současné hodnocení rizik a přínosů vakcíny Gardasil je neplatné, protože neporovnávalo vakcínu Gardasil s něčím neškodným (fyziologickým roztokem), ale porovnávalo ji s hlavní složkou vakcíny

(hliníkem).

Doktorská práce dr. Larse Jørgensena z roku 2018 dospěla k závěru, že není možné provést analýzu rizik a přínosů vakcíny Gardasil, protože většina studií s vakcínou Gardasil použila jako komparátor AAHS, o kterém je známo, že způsobuje poškození.

Dnes můžeme potvrdit bezpečnost vakcíny proti HPV.

Dr. Enrica Alteri, vedoucí oddělení bezpečnosti a účinnosti léčivých přípravků EMA

Hliník ve vakcínách Gardasil představuje závažný problém. Hliník v jakékoli vakcíně může mít hrozné následky, zejména pokud je podán kojencům, jak vidíme na příkladu úmrtí jednoho dítěte.

Kojenec zemřel po očkování

Dne 28. října 2022 zemřelo dvaadesátidenní dítě jménem Sawyer 34 hodin po podání plánovaných dětských vakcín. Jeho rodiče, kteří žili ve státě Maine, hledali vysvětlení příčiny synovy smrti téměř rok. Toxikologická zpráva nakonec ukázala, že Sawyerova krev obsahovala 95 µg/l hliníku, což je množství považované za toxické pro dospělé. Příznaky neurotoxicity se projevují při hladině hliníku v krvi vyšší než 60 µg/l.

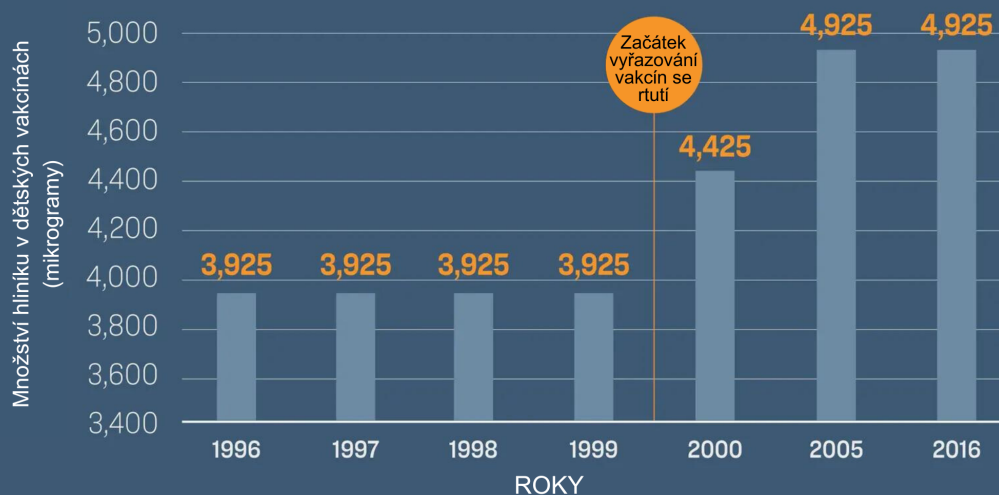


Manželé z Maine se svým 62denním synem Sawyerem, který zemřel 28. října 2022, pouhých 34 hodin po podání plánovaných dětských vakcín. (Se svolením rodiny a s laskavým svolením organizace Health Choice Maine)

V roce 2005 totiž začali kojenci během prvních 18 měsíců očkování dostávat 4925 μg hliníku, nepočítaje v to další zdroje expozice, jako je potrava, kůže a mléko.

Množství hliníku, které děti obdrží do 18 měsíců věku

Před a po vyřazení některých vakcín se rtuť z očkování



Zdroj: Journal of American Physicians and Surgeons

EPOCH
TIMES
ČESKO

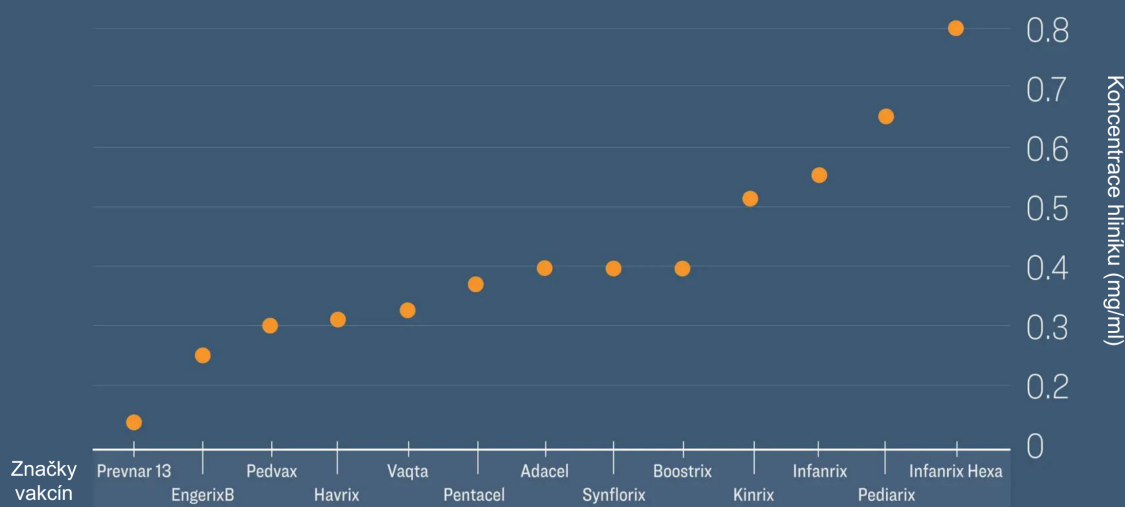
V roce 2005 začaly děti v prvních 18 měsících života dostávat 4925 μ g hliníku, což je o 25 % více než v roce 2000. (Ilustrace: The Epoch Times, Shutterstock)

Hliník ve vakcínách „připomíná loterii“

Mnoho vakcín, které jsou ve Spojených státech zařazeny do očkovacího kalendáře pro děti, obsahuje hliníkové adjuvans. Obsah hliníku ve vakcínách navíc není pod přísnou kontrolou regulačních orgánů.

Studie zveřejněná v časopise *Journal of Trace Elements in Medicine and Biology* zjistila, že množství hliníku, které dítě dostane ve vakcíně, není zdaleka předvídatelné ani kontrolované a zdá se, že se „podobá loterii“.

Koncentrace hliníku ve značkách vakcín



Zdroj: Journal of Trace Elements in Medicine and Biology

EPOCH
TIMES
ČESKO

Množství hliníku ve 13 různých značkách vakcín se značně liší. (Ilustrace: The Epoch Times, Shutterstock)

Podle studie se u 10 ze 13 vakcín naměřené množství hliníku neshodovalo s množstvím hliníku uváděným výrobcí v příbalových informacích pro pacienty.

Analýza napříč vakcínami a šaržemi vakcín odhalila následující skutečnosti:

- Šest vakcín, včetně vakcíny Prevnar 13 společnosti Pfizer, obsahovalo statisticky významně větší množství hliníku, než uváděl výrobce.
- Čtyři vakcíny obsahovaly statisticky významně méně hliníku, než uváděl výrobce.
- U každé jednotlivé značky vakcín se rozsah obsahu hliníku „značně lišil“.

EMA ani FDA nemohly potvrdit, že nezávisle nebo rutinně měří obsah hliníku v kojeneckých vakcínách, místo toho uvedly, že se spoléhají na (chybné) údaje výrobců.

Zdroje expozice hliníku

Ti, kteří tvrdí, že omezený obsah hliníku v dětských vakcínách nemůže vést ke zdravotním problémům, často přehlížejí kumulovanou expozici hliníku (plnou „zátěž organismu“) z různých zdrojů v našem životním prostředí.

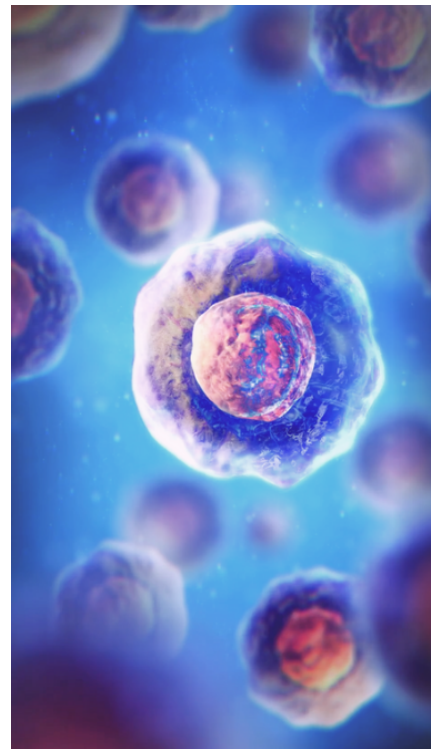
Hliník se v našem životním prostředí vyskytuje ve velkém množství, a to nejen jako adjuvans ve vakcínách, ale také ve vodě, zpracovaných potravinách, obalech potravin, kuchyňském nádobí, kosmetice, lécích a lékařském zboží.

Jídlo a voda:

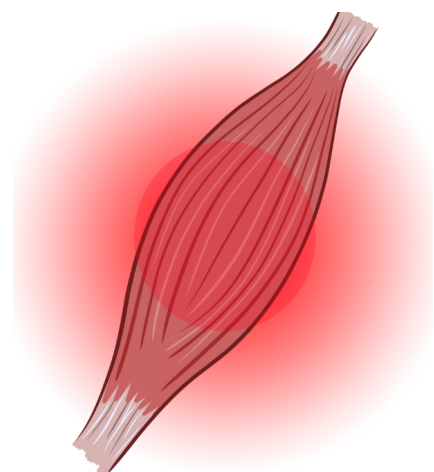
- Kojenecká výživa nebo mateřské mléko matek, které byly vystaveny působení hliníku.
- Nádobí, obaly podobné fóliím a hliníkové plechovky.
- Hliníkové soli v mnoha hotových potravinách.
- Síran hlinitý používaný k výrobě bílého chleba.
- Kontaminace potravin při zpracování potravin pomocí hliníkových strojů.
- Ryby vystavené kontaminujícím látkám z hliníku.
- Kontaminace čaje, kávy, tabáku, marihuany, sóji a dalších jedlých rostlinných produktů hliníkem v kyselé půdě v důsledku špatných zemědělských postupů. (Kyselá půda lépe přijímá hliník a glyfosát je při nízkém pH silným pojivem hliníku).
- Soli hliníku se běžně používají jako koagulanty v procesu úpravy vody k odstranění nečistot a částic.

Lékařské zboží:

- Léky, jako jsou antacida, fosfátová pojiva používaná při dialýze ledvin, pufrý obsažené v mnoha lécích proti bolesti a intravenózní přípravky pro děti a hospitalizované dospělé.
- Transfúzní tekutiny, jako jsou zařízení pro ohřev krve.
- Protetické pomůcky pro náhrady kyčelních kloubů a zubní přípravky. Hliník může obsahovat také kosmetika a deodoranty



(Koláž Epoch Times)



(Koláž Epoch Times)

Nemoci související s hliníkem ve vakcínách

Zatímco staré vakcíny obsahují antigeny bez adjuvans, novější generace vakcín obvykle vyžaduje přidání adjuvans, látky, jak bylo uvedeno výše, která podněcuje imunitní systém k tvorbě protilátek proti antigenu.

Zánět, alergie

Samotné hliníkové adjuvans jsou spojovány s řadou nežádoucích účinků. Lokální příznaky zánětu (bolest a citlivost v místě vpichu a kontaktní dermatitida) vysvětlují toxicitu hliníku a jeho schopnost ničit buňky.

Kromě toho by toxické účinky hliníkových solí na vyvolání buněčné smrti a zánětu mohly také vysvětlit, proč se u některých subjektů objevují přetrvávající bulky a granulomy v místě injekce.

Hliníkové adjuvans ve vakcínách mohou vyvolat nevyváženou imunitní reakci, která se příliš přiklání k zaujaté reakci Th2, tedy buněk, které potenciálně způsobují více alergií a závažných reakcí. To je zvláště znepokojující u dětí, které jsou již náchylné k alergiím. V některých případech byly vakcíny s hliníkovými adjuvanty spojeny s plicními problémy, když se osoba později setká s virem, proti kterému měla vakcína chránit. To může pomoci vysvětlit, proč je v dnešní době stále více dětí a dospělých alergických na větší množství látek.

Kromě toho se objevilo více obav o bezpečnost dlouhodobých účinků hydroxidu hlinitého používaného ve vakcínách.

Soli hliníku mohou také způsobit závažné nežádoucí účinky, jako je makrofágní myofasciitida (MMF), stav neznámého původu, který se vyskytuje u pacientů pociťujících bolest svalů a únavu. Ve studii publikované v časopise *Brain* byli všichni pacienti s MMF před vznikem příznaků očkováni vakcínami obsahujícími hydroxid hlinitý, například vakcínami proti hepatitidě B, hepatitidě A nebo tetanu.

Studie naznačuje, že MMF souvisí s injekčním podáním vakcín obsahujících hydroxid hlinitý a vykazuje přetrvávající zánět v místě vpichu.

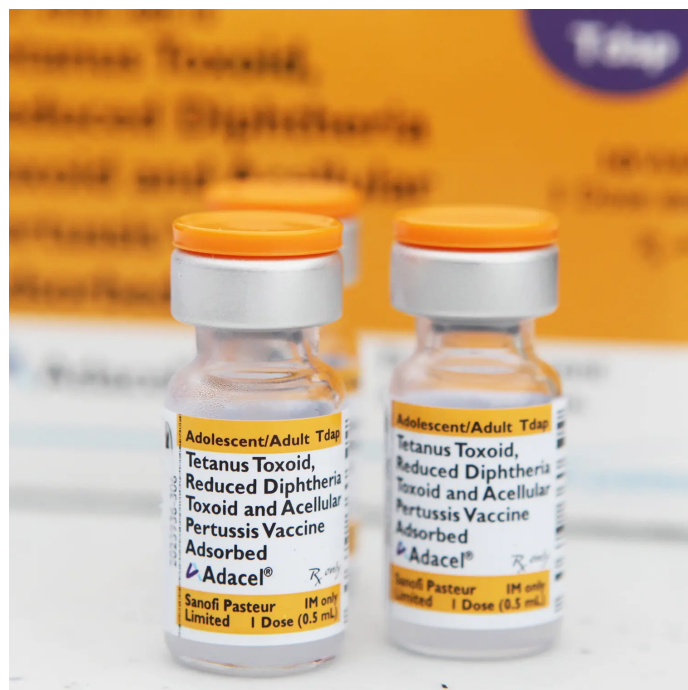
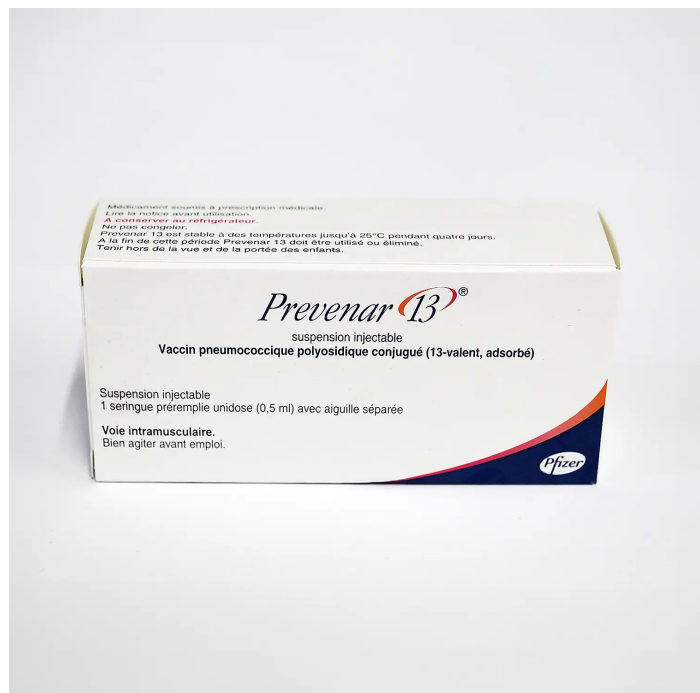
U psů i ovcí způsobují hliníkové adjuvans lokální chronické granulomatózní léze, které mohou přejít v maligní fibrosarkom.

Vakcíny proti Tdap, HepA a pneumokokům. Mnoho běžných dětských vakcín obsahuje hliník, včetně některých vakcín proti hepatitidě A a B, pneumokokům, DTaP a Tdap. (Getty Images)



(Koláž Epoch Times)





Autoimunitní syndrom

Důležitým vedlejším účinkem hliníku je autoimunitní/zánětlivý syndrom vyvolaný adjuvans. K tomu dochází proto, že hliník může pevně ulpívat na buňkách a bílkovinách, což může změnit trojrozměrný tvar našich bílkovin, takže vypadají jinak. T-buňky mohou tyto změněné bílkoviny mylně považovat za „nesamostatné“, což vede k autoimunitní reakci.

Kromě toho má protein viru HPV překrývající se struktury s lidskými proteiny, což se nazývá křížová reaktivita. Studie italských a izraelských vědců z roku 2019 zkoumala proteiny používané ve vakcíně proti HPV a dospěla k závěru, že se překrývají s některými lidskými proteiny.

To je obzvláště škodlivé, protože pokud si očkováná osoba vytvoří protilátky proti proteinům vakcíny Gardasil, může to potenciálně vycvičit její imunitní systém k napadení některých vlastních buněk, což může vést k řadě autoimunitních onemocnění.

Výsledkem je, že u osoby očkové vakcínou Gardasil vzniká reakce imunitního systému, která vytváří nejen protilátky proti HPV antigenu, ale napadá také součásti jejích nervů a mitochondrie, látky uvnitř buněčného jádra.

Přestože zdravotnické úřady a společnost Merck opakovaně popírají, že by Gardasil mohl způsobit nějaké vážné poškození, pacienti se obracejí na lékaře a vědce, kteří podněcují výzkum, jehož cílem je zjistit, zda tyto vakcíny způsobují poškození, a pokud ano, určit příčinu.

Dr. Jesper Mehlsen, dánský lékař s více než 35letou praxí v oblasti poruch autonomního nervového systému, diagnostikoval u Mariky autoimunitní reakci, kterou pravděpodobně vyvolala vakcína proti HPV, což znamená, že Maričin imunitní systém napadl její vlastní nervy, jak jsme již informovali ve 2. části tohoto seriálu.

Nejen u Mariky, ale také u Pauly a Sáry (z 2. dílu) mohlo dojít k závažným poraněním vyvolaným autoimunitním systémem. Některé z těchto dívek již nemohou chodit nebo dokonce stát a všechny ztratily schopnost vést normální život.



Školačka dostává injekci během očkovací kampaně proti HPV v Le Bouscat na jihozápadě Francie 5. října 2023. (Philippe Lopez/AFP via Getty Images)

Biolog Gerd Wallukat, odborník na testování autoprotilátek proti HPV vakcínám, v dokumentu *Pod kůží* uvedl: „U mnoha nemocí si lékaři dosud neuvědomili, že by se mohlo jednat o autoimunitní poruchu.“

Wallukat zavedl speciální metodu detekce podezřelých protilátek pomocí srdečních buněk, které bijí na specifické frekvenci. Tato frekvence tlukotu se měří a slouží jako základ pro určení přítomnosti protilátek v krvi. Zvýšení frekvence tepů znamená, že jsou přítomny protilátky, což ukazuje na autoimunitní poruchu.

Imunitní útok na energetickou továrnu našich buněk (mitochondrii) jasně vysvětluje silnou únavu, kterou Sesilje a Elizabeth zažívaly. Obě byly pozitivně testovány na tři typy autoprotilátek.

Společnost Merck „vylepšila“ toxicitu hliníku

Podle Exleyho „můžeme koupit všechny obvyklé hliníkové adjuvanty používané v klinických vakcínách, ale nemůžeme sehnat ten konkrétní, který se používá v Gardasilu. Nikdo se s námi o něj

nepodělitelná“.

Čím je vakcína Gardasil společnosti Merck tak jedinečná? AAHS si společnost Merck nechala patentovat v roce 2012. Mohou však existovat další obchodní tajemství, která nejsou v patentu zveřejněna.

Aby stimulovala zvýšenou imunitní odpověď, která má trvat 50 let, přidala společnost Merck do vakcíny Gardasil obzvláště toxickou novou adjuvantní látku na bázi hliníku, AAHS, jako patentovanou formu hliníku.

Ve srovnání s tradičním hliníkem má AAHS menší velikost částic, rychlejší dobu rozpouštění, vyšší absorpci imunitními buňkami a absorbuje více antigenů, což má za následek vyšší toxicitu pro náš imunitní systém.

Starší adjuvans na bázi hliníku, včetně hydroxidu hlinitého, mají velikost přibližně 100 nanometrů, ale ve vodě se shlukují a vytvářejí větší částice o velikosti od jednoho do 20 μm . Nový AAHS společnosti Merck má však stále nanoměřítko, a to i v roztocích vakcín, díky čemuž se rychleji rozpouští.

Navíc čím menší je velikost, tím rychleji je mohou imunitní buňky pohltit. Následně platí, že čím rychleji imunitní buňky odumřou, tím větší toxicitu vakcína vyvolá.

Pan Exley se vyjádřil v dokumentu *Pod kůží* k chemickému zdůvodnění použití AAHS: „Zdá se, že se jedná o formu hydroxyfosforečnanu hlinitého, ve které byly některé fosfátové skupiny nahrazeny sulfátovými skupinami. Nevíme proč a nebudeme hádat, proč by to mohlo být v tomto případě účinnější adjuvans než v jiném. Sulfátová skupina je kyselejší než fosfátová skupina.“

AAHS může absorbovat více antigenů ve srovnání s tradičními adjuvans na bázi hliníku a AAHS je účinnější při tvorbě protilátek než staré hliníkové mikročástice.

Navíc měl Gardasil 9 podle systematického přehledu o 27 % více závažných poškození než původní verze, kterou Merck uvedl na trh v roce 2006.



Balená vakcína Gardasil 9 byla použita v rámci celostátní očkovací kampaně proti HPV v Le Bouscat na jihozápadě Francie 5. října 2023. (Philippe Lopez/AFP via Getty Images)

Autoři se domnívají, že by to mohlo být způsobeno tím, že Gardasil 9 obsahuje 2,7krát více HPV proteinů než originál a více než dvojnásobné množství adjuvans obsahujícího hliník. Dávka 0,5 ml přípravku Gardasil 9 ve srovnání s přípravkem Gardasil obsahuje 270 μg oproti 100 μg částic podobných viru, resp. 500 μg oproti 225 μg adjuvans obsahujícího hliník.

Před zveřejněním jsme vyzvali agenturu EMA, aby se k našemu článku vyjádřila, a ta nám odpověděla zprávou o posouzení bezpečnosti hliníku. Ve zprávě se uvádí: „Závěrem lze říci, že výše uvedené výpočty naznačují teoretické obavy o bezpečnost

šestitýdenní udržovací alergenové imunoterapie u dětí (20 kg) léčených přípravky s obsahem alergenů, které obsahují vysoké množství hliníku (> 0,5 mg) na dávku.“

Je zřejmé, že koncentrace AAHS ve vakcínách proti HPV je podle tohoto limitu považována za vysokou, což naznačuje, že již existuje bezpečnostní riziko.

Tichý zabiják s nedostatečnou regulací

Souhrnně lze říci, že dosud shromážděné klinické a experimentální důkazy identifikují tři hlavní rizika spojená s hliníkem ve vakcínách:

- Může přetrvávat v těle a nemůže být vyloučen kvůli vazbě na vakcinační proteiny.
- Může vyvolat patologické imunitní reakce.
- Může procházet hematoencefalickou bariérou do centrálního nervového systému, kde může vyvolat imunožánětlivé procesy, což vede k zánětu mozku a dlouhodobé nervové dysfunkci.

Naprostá většina lidí konzumuje vyšší množství hliníku prostřednictvím stravy a neorálního příjmu, než jaké odborné autority považují za bezpečné.

Na základě výše uvedených rizik je hliník běžně používaným adjuvans v mnoha vakcínách včetně DTaP, HepB, HepA, HiB a HPV.

Horní hranice stanovená úřadem FDA pro hliník ve vakcínách je 850 až 1250 µg/dávku. S tímto limitem jsou však spojeny tři zásadní problémy.

Za prvé vychází z údajů, že toto množství hliníku na dávku zvyšuje „antigenicitu“ a „účinnost“ vakcíny, ale nezahrnuje bezpečnostní hlediska.

Za druhé pokud tuto dávku přepočteme na pediatrickou dávku podle tělesné hmotnosti, výrazně překračuje bezpečnostní limit parenterální dávky hliníku čtyř až pěti $\mu\text{g}/\text{kg}/\text{den}$ stanovený FDA pro intravenózní výživu. Je také mnohem vyšší než vědci vypočtená bezpečná hranice hliníku ve vakcíně, která činí maximálně 10,31 až 16,01 $\mu\text{g}/\text{kg}$ denně při narození. (Podrobnější informace naleznete v diskusi na konci týkající se odpovědi FDA obdržené 12. října 2023).

Za třetí toto doporučení nebere v úvahu perzistenci hliníku v těle a stálý příjem z životního prostředí. Vzhledem k tomu, že hliník prostupuje naším životním prostředím, vědecká komunita již mnoho let vyjadřuje obavy ohledně naší expozice hliníku.

V roce 2015 obavy z příjmu hliníku ve stravě posílil Výbor expertů Světové zdravotnické organizace pro výživu a zemědělství (FAO), který snížil prozatímní tolerovatelný denní příjem hliníku na sedminásobek.

Bylo prokázáno, že sloučeniny hliníku přetrvávají v lidském těle až osm let po očkování a příznaky spojené s hliníkem ve vakcíně mohou přetrvávat až osm let. Tato skutečnost spolu s opakovanou expozicí prostředí může být příčinou hyperaktivace imunitního systému a následných chronických onemocnění, jako jsou alergie, ekzémy a astma, kterými trpí téměř polovina amerických dětí.

Je nezbytné zvážit dodržování zásady „nejprve neškodit“ při injekčním podávání tak zjevného toxinu použitého v Gardasilu zdravým lidem po celém světě. Etické normy farmaceutického průmyslu vyžadují přísnou regulaci.

Podle Exleyho: „Když něco funguje a funguje tak dobře jako hliníková sůl, tak je to především skvělá zpráva. Funguje to

8 ROKŮ

doba, po kterou hliník prokazatelně přetrvává v lidském těle po očkování.

neuvěřitelně dobře, děláte to, co chcete, aby to dělalo. A pak máte to, kolik to stojí? No, relativně nic. Takže hliník ve vakcíně nestojí nic. Takže to je dobré – nezvyšuje cenu a náklady. Pak se zeptáte: „Jaké jsou předpisy týkající se používání hliníku v každodenním životě?“. A zjistíte, že žádné nejsou. Takže to není regulováno.“



Christopher Exley, jeden z nejkušenějších a nejcitovanějších výzkumníků hliníku na světě. (Screenshot via The Epoch Times, courtesy of Ehgartner & Moll Filmproduktion GmbH & Co.)

Podezření na schválení Gardasilu a hliníku ze strany EMA

Zdá se, že schválení přípravku AAHS ze strany EMA neproběhlo podle standardních regulačních postupů, ale svévolně a bez jakýchkoli doložených údajů o bezpečnosti.

S cílem objasnit regulační proces schvalování AAHS ze strany EMA zaslal dr. Christian Gluud z Velké Británie e-mailové zprávy na AskEMA s následující otázkou: „Kdy a v jaké vakcíně bylo adjuvans AAHS poprvé zavedeno?“

R. Gonzalez z oddělení pro zainteresované strany a komunikaci agentury EMA odpověděl: „Podle našich znalostí byl amorfní hydroxyfosforečnan hlinitý poprvé použit a licencován v Evropě prostřednictvím centralizovaného postupu pro přípravek Procomvax (Hib-HBV; EU MA 1999). Tato vakcína již není v EU dostupná (platnost registrace skončila v roce 2009).“

Podle EMA byl AAHS v Evropě zaveden v roce 2004, kdy byl název adjuvans ve vakcíně Procomvax změněn z hydroxidu hlinitého na AAHS. O změnu požádala společnost Merck, aby sjednotila názvosloví adjuvans ve všech příslušných autorizovaných vakcínách Merck v té době. EMA vysvětlila, že adjuvans AAHS je stejná chemická sloučenina jako ta, která se původně nazývala hydroxid hlinitý, ale ve skutečnosti by každý, kdo má znalosti ze základní školy, věděl, že nejde o stejné sloučeniny. Je překvapivé, že EMA takovou změnu přijala, aniž by byla zpochybněna.

Dokumentace, kterou získala Dánská agentura pro léčivé přípravky, ukazuje nesrovnalosti v dokumentaci dvou předregistračních klinických studií s Gardasilem z let 2002 a 2003. Podle analýzy se zdá, že u obou studií agentura povolila jako adjuvans síran draselno-hlinitý, ale nikoli AAHS.

V dubnu 2002 předložila společnost Merck agentuře EMA dokumenty týkající se výroby přípravku Gardasil ve studii Future II. V dokumentech se na některých místech hovořilo o adjuvans jako o AAHS, zatímco v jiných částech se adjuvans popisovalo jako síran hlinito-draselný, což poukazovalo na nesrovnalost v popisu adjuvans.

V souhrnu EMA uvádí, že AAHS byl zaveden bez jakéhokoli hodnocení bezpečnosti před registrací. Společnost popisuje adjuvans jako fyzikálně i funkčně odlišné od všech ostatních dříve používaných hliníkových adjuvans.

Podle vlastních pravidel agentury EMA by mělo být adjuvans testováno samostatně minimálně na dvou druzích, pokud není odůvodněno jinak, protože adjuvans samo o sobě může být imunogenní, což je právě případ hliníku.

Takže si to shrňme. Ani staré ani nové sloučeniny hliníku ve vakcínách nebyly testovány z hlediska bezpečnosti seriózními vědeckými metodami. Pokud se skutečně podíváme „pod kůži“, vyjdou najevo věci, které nejsou zmíněny v žádném z příbalových letáků. Úřady zřejmě nechtějí zpochybňovat dobrou pověst vakcín a raději se této citlivé otázce zcela vyhýbají.

Ať už se je lidé rozhodnou ignorovat nebo se je snaží skrýt, závažná poškození spojená s HPV vakcínami jsou nepopíratelná a toxicita hliníkových složek HPV vakcín je nepopíratelná.

To, co dr. Lujan odhalil o hlavní příčině záhadného onemocnění u ovcí po masivní očkovací kampani, je bohužel totéž, co se děje u lidí po očkování vakcínou Gardasil. Obojí souvisí se stejným toxinem – hliníkem.

Epoch Times se obrátil na EMA, FDA a Merck s žádostí o komentář. V době zveřejnění článku jsme od FDA ani od společnosti Merck neobdrželi žádnou odpověď.

EMA odpověděla následovně:

„Pokud jde o vaši otázku týkající se přípravku Gardasil, použití hliníkového adjuvans v klinických studiích je popsáno v evropské veřejné hodnotící zprávě (EPAR), která je veřejně dostupná na internetových stránkách EMA: [Gardasil, INN-Human Papillomavirus Vaccine](#)

TIPY

jak snížit riziko vystavení hliníku:

- Přečtěte si pečlivě etikety na výrobcích.
- Minimalizujte zbytečné injekce nebo používání léků.
- Vybírejte si čerstvé, organické potraviny.
- Vynechejte hliníkové nádoby; zvolte raději ocel nebo sklo.
- Pijte filtrovanou vodu nebo vodu bohatou na křemík.
- V případě potřeby zvažte přírodní nebo alternativní léčebné prostředky.
- Používejte přírodní kosmetiku nebo deodoranty.

[Types 6, 11, 16, 18]_(Recombinant, adsorbed)_(europa.eu). Na straně 10 je vysvětleno, že bezpečnost různých složení HPV vakcíny byla hodnocena u celkem 16 041 subjektů. Z nich 11 813 dostalo kvadrivalentní HPV vakcínu a zbývající monovalentní vakcínové formulace. Všechny studie byly kontrolovány placebem a celková populace, která obdržela placebo, zahrnovala 9 701 subjektů (placebo bylo ve všech studiích s výjimkou studie 018 (studie bezpečnosti před/pro dospívající), která používala placebo neobsahující hliník).“

Na základě zdokumentované toxicity hliníku a jeho vlivu na zdraví však hliník nikdy nemohl být posuzován jako placebo. Odpověď EMA opět potvrdila, že téměř všechny studie HPV vakcín používaly hliník jako falešné „placebo“ kontrolní skupiny.

EMA trvá na tom, že „bezpečnost hliníkového adjuvans samotného nebo v kombinaci s antigenem je dobře prokázána. Údaje získané z klinických studií s vakcínami obsahujícími hliník po celém světě a údaje o bezpečnosti shromážděné při používání vakcín obsahujících hliník za posledních šest desetiletí ukázaly, že jejich bezpečnostní profil je přijatelný, přičemž jako možné nežádoucí účinky jsou s hliníkem spojeny pouze lokální reakce, které obvykle odezní v krátkém časovém horizontu. Kromě toho se před vstupem jakékoli vakcíny do klinických studií provádí důkladné bezpečnostní a toxikologické hodnocení v neklinických studiích. Neexistují žádné vědecké důvody pro přehodnocení jejího používání.“

Hodnotící zpráva poskytnutá agenturou EMA o bezpečnosti hliníku neposkytuje dostatečné bezpečnostní a toxikologické údaje, které by potvrdily bezpečné použití hliníku ve vakcínách. Naopak, našli jsme velké množství důkazů o toxicitě hliníku u zvířat a lidí, které zaznamenala zejména hliníková „placebo“ skupina v klinických studiích HPV vakcín.

Aktualizace: Úřad FDA poskytl 12. října 2023 následující odpověď na naši žádost o vyjádření:

„Amorfní síran hydroxyfosforečnanu hlinitého, který se používá v přípravku Gardasil k vyvolání imunitní reakce, se používá v řadě vakcín schválených FDA již více než šest desetiletí. Množství hliníku ve vakcinační a kontrolní větvi bylo stejné, 225 mikrogramů. Hlava 21 federálního zákoníku, část 610.15(a), omezuje množství hliníku v biologických produktech, včetně vakcín, na 850–1250 mikrogramů/dávku, pokud nebyla výrobci udělena výjimka z tohoto požadavku. FDA však žádnou takovou výjimku pro žádnou vakcínu neudělila. Množství hliníku ve vakcínách, které jsou v současné době v USA licencovány, odpovídá standardům Světové zdravotnické organizace na jednu dávku výrobku pro člověka.“

Limitní hodnota 850 µg hliníku na dávku stanovená úřadem FDA byla odvozena z údajů prokazujících, že toto množství na dávku zvyšuje „antigenicitu“ a „účinnost“ vakcíny, ale nebyla založena na úvahách o bezpečnosti. Vycházelo se z článku publikovaného v roce 2002 v časopise *Vaccine* od Centra pro hodnocení biologických léčiv a výzkum (CBER) FDA, který uvádí: „Množství 15 mg hliníku nebo 0,85 mg hliníku na dávku bylo zvoleno empiricky na základě údajů, které prokázaly, že toto množství hliníku zvyšuje antigenicitu a účinnost vakcíny (Joan May, FDA/CBER, osobní sdělení).“

Navíc je věcí zdravého rozumu, že dávka dětského léku musí být úměrně vypočtena na základě tělesné hmotnosti. Stejně tak musí být pediatrická ekvivalentní dávka hliníku rovněž vypočtena na základě tělesné hmotnosti.

Nicméně množství hliníku na dávku ve vakcínách doporučené FDA pro děti nezohledňuje jejich tělesnou hmotnost. Nevypočítali bezpečnou dávku pro děti na základě rizika možného poškození. Současný očkovací kalendář tyto faktory nezohledňuje, což je závažný problém, který je třeba řešit.

Vědci přepočítali každou ze zavedených dávek 850 µg a 1250 µg schválených FDA ve vakcínách na ekvivalentní dětské dávky s následujícími výsledky:

Pro 850 µg v každé dávce vakcíny, upraveno podle tělesné hmotnosti:

- V porovnání s dospělým člověkem s tělesnou hmotností 60 kg odpovídá 850 µg pro dítě mužského pohlaví 254 µg/kg při narození, 152,7 µg/kg ve dvou měsících, 121,4 µg/kg ve čtyřech měsících, 107,1 µg/kg v šesti měsících, 92,8 µg/kg v jednom roce a 69,9 µg/kg ve dvou letech (v porovnání s 12,5 až 14,2 µg/kg u dospělého člověka).
- U dětí ženského pohlaví je tělesná hmotnost obecně nižší než u mužů, takže jejich zátěž hliníkem je ještě vyšší.

Pro 1250 µg v každé dávce vakcíny, upraveno podle tělesné hmotnosti:

- V porovnání s dospělým, jehož tělesná hmotnost je 60 kg, pro dítě mužského pohlaví odpovídá 1250 µg při narození 373,5 µg/kg, ve dvou měsících 224,5 µg/kg, ve čtyřech měsících 178,5 µg/kg, v šesti měsících 157,5 µg/kg, v jednom roce 136,4 µg/kg a ve dvou letech 102,9 µg/kg (ve srovnání s 18,4 až 20,8 µg/kg u dospělého).
- Podobně u dětí ženského pohlaví je tělesná hmotnost obecně nižší než u mužů, takže jejich zátěž hliníkem je ještě vyšší.

Jediný dostupný bezpečnostní dávkovací limit pro parenterální expozici hliníku z *Code of Federal Regulations* (CFR/FDA 21CFR201.323) je stanoven na čtyři až pět µg/kg/den.

Výše uvedené limity dávek hliníku pro vakcíny ve výši 850 až 1 250 µg/dávku stanovené úřadem FDA tedy značně překračují bezpečnostní limit pro parenterální dávku hliníku ve výši čtyř až pěti µg/kg/den.

To je také mnohem více než vědci vypočtený bezpečnostní limit hliníku pro vakcíny, který činí maximálně 10,31 až 16,01 µg/kg denně při narození.

Nebrali jsme v úvahu děti s poruchou funkce ledvin, což je stav, který je u nedonošených dětí velmi častý.

Názory vyjádřené v tomto článku jsou názory autora a nemusí nutně odrážet názory Epoch Times.